

საქმე # 170100117002103338

საქმე №1ბ/1325-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

8 ნოემბერი, 2019 წელი
ქ.თბილისი

**თლისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
პალატის**

მოსამართლე: ბესიკ ბუგიანიშვილი
სხდომის მდივანი - სოფიკო კაპაძე

სხდომის სახე - ღია;

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - გ-----;

დაცვის მხარე:

მსჯავრდებული - ა----- (საქართველოს მოქალაქე, დაბადებული 1-----
-----, 3/6 3-----, ნასამართლობის არ მქონე, რეგისტრირებული: თ-----
-----, ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ-----);

და--შაულის კვალიფიკაცია: 1) საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტები -
თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით
სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი სამსახურებრივი
მდგომარეობის გამოყენებით, დიდი ოდენობით; 2) 220-ე მუხლი -
ორგანიზაციაში სპეციალური უფლებამოსილების გამოყენება ამ

ორგანიზაციის კანონიერი ინტერესის საწინააღმდეგოდ, სხვისთვის გამორჩენის მიღების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია;

ადვოკატი - რ-----;

სასჯელი: და--შაულთა ერთობლიობით 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდა--ც 4 წელი განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო 2 წელი ჩაეთვალა პირობითად, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ -ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

ა----- სს „ლ-----ის“ ქ. თ-----ში ექსპერტ-შემფასებლად მუშაობდა 2011 წლიდან 2015 წლის იანვრის თვემდე. მან 2014 წლის 8 მაისიდან 2015 წლის 15 იანვრამდე დროის შუალედში, თავისი ნათესავებისა და თა---შრომლების - თ-----ის, ე-----ის

სახელზე ფიქტიურად გააფორმა სალომბარდე სესხის ხელშეკრულებები. ა-----მა აღნიშნულ ხელშეკრულებებში ნაკეთობის წონისა და ოდენობის განზრახ არასწორად ჩაწერისა და სინჯის განზრახ არასწორად დადგენის გზით ხელოვნურად გაზარდა სესხის უზრუნველსაყოფად ჩადებული ნივთების ღირებულება და, შესაბამისად, სესხის ოდენობა. შედეგად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ფიქტიური მსესხებლების მეშვეობით დაეუფლა სს „ლ-----ის“ კუთვნილ ფულს 115089,39 ლარს, რითაც დაზარალებულს მიაყენა 115089,39 ლარის დიდი ოდენობით ზიანი.

ა----- სს „ლ-----ის“ ქ. თ-----ში ექსპერტ-შემფასებლად მუშაობდა 2011 წლიდან 2015 წლის იანვრის თვემდე. მან 2014 წლის 8 მაისიდან 2015 წლის 15 იანვრამდე დროის შუალედში, ბანკის კლიენტებთან - მა-----თან

გააფორმა სალომბარდე ხელშეკრულებები. ა-----მა აღნიშნულ ხელშეკრულებებში ნაკეთობის წონისა და ოდენობის განზრახ არასწორად

ჩაწერისა და სინჯის განზრახ არასწორად დადგენის გზით, მსესხებლისათვის სესხის უზრუნველსაყოფად ჩადებული ნივთების რეალურ ღირებულებასთან შედარებით მეტი ოდენობის სესხის მიცემის მიზნით, ხელოვნურად გაზარდა სესხის უზრუნველსაყოფად ჩადებული ნივთების ღირებულება და, შესაბამისად, სესხის ოდენობა. შედეგად, დაზარალებულ სს „ლ-----ს“ მიაყენა სულ მთლიანობაში 27489,71 ლარის მნიშვნელოვანი ქონებრივი ზიანი.

2. სასამართლომ დაადგინა:

ა----- სს „ლ-----ის“ ქ. თ-----ში ექსპერტ-შემფასებლად მუშაობდა 2011 წლიდან 2015 წლის იანვრის თვემდე. მან 2014 წლის 8 მაისიდან 2015 წლის 15 იანვრამდე დროის შუალედში, თავისი ნათესავებისა და თა---შრომლების - თ-----ის, ე-----ის

(გარდა ამ უკა---კნელის 4500-ლარიანი სესხისა) სახელზე ფიქტიურად გააფორმა სალომბარდე სესხის ხელშეკრულებები. ა-----მა აღნიშნულ ხელშეკრულებებში ნაკეთობის წონისა და ოდენობის განზრახ არასწორად ჩაწერისა და სინჯის განზრახ არასწორად დადგენის გზით ხელოვნურად გაზარდა სესხის უზრუნველსაყოფად ჩადებული ნივთების ღირებულება და, შესაბამისად, სესხის ოდენობა. შედეგად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, ფიქტიური მსესხებლების მეშვეობით დაეუფლა სს „ლ-----ის“ კუთვნილ ფულს 95928 ლარს, რითაც დაზარალებულს მიაყენა 95928 ლარის დიდი ოდენობით ზიანი.

ა----- სს „ლ-----ის“ ქ. თ-----ში ექსპერტ-შემფასებლად მუშაობდა 2011 წლიდან 2015 წლის იანვრის თვემდე. მან 2014 წლის 8 მაისიდან 2015 წლის 15 იანვრამდე დროის შუალედში, ბანკის კლიენტებთან - ბ-----

-----თან (ამ უკა--
-კნელის 4500-ლარიანი სესხის ნაწილში) გააფორმა სალომბარდე ხელშეკრულებები. ა-----მა აღნიშნულ ხელშეკრულებებში ნაკეთობის წონისა და ოდენობის განზრახ არასწორად ჩაწერისა და სინჯის განზრახ არასწორად დადგენის გზით, მსესხებლისათვის სესხის უზრუნველსაყოფად ჩადებული ნივთების რეალურ ღირებულებასთან შედარებით მეტი ოდენობის სესხის მიცემის მიზნით, ხელოვნურად

გაზარდა სესხის უზრუნველსაყოფად ჩადებული ნივთების ღირებულება და, შესაბამისად, სესხის ოდენობა. შედეგად, დაზარალებულ სს „ლ-----ს“ მიაყენა სულ მთლიანობაში 30329,71 ლარის მნიშვნელოვანი ქონებრივი ზიანი.

3. პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ საქმის განხილვა:

თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 4 ივლისის გა--ჩენით: ა-----ს ქმედება დაკვალიფიცირებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით მ-----ის 4500 ლარის ნაწილში, გადაკვალიფიცირდა იმავე კოდექსის 220-ე მუხლზე.

ა----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული და--შაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდა--ც იმავე კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის ნაწილი - 4 წელი დაუდგინდა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 წელი - ჩაეთვალა პირობით მსჯავრად.

ა----- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220-ე მუხლით გათვალისწინებული და--შაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდა--ც იმავე კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის ნაწილი - 1 წელი და 6 თვე დაუდგინდა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი - 1 წელი და 6 თვე ჩაეთვალა პირობით მსჯავრად.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი და და--შაულთა ერთობლიობით ა-----ს საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდა--ც იმავე კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის ნაწილი - 4 წელი დაუდგინდა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 წელი - ჩაეთვალა პირობით მსჯავრად, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 4 ივლისის გამამატყუნებელი გა--ჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მსჯავრდებულ ა-----ს ადვოკატმა რ-----მ და ითხოვა მისი შეცვლა გამამართლებელი გა--ჩენით.

მეორე მხარემ - მარნეულის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა გ-----მა ითხოვა თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 4 ივლისის გა--ჩენის უცვლელად დატოვება.

4. მხარეთა პოზიციები:

დაცვის მხარეს სადავოდ არ გაუხდია გა--ჩენში ჩამოყალიბებულ საქმის გარემოებები, თუმცა მათი მტკიცებით სადავოა ა-----ს მიერ და--შაულის ჩადენის განზრახვის არსებობა. საქმის მასალებით დადგენილია, რომ ა----- 2014 წლის მაისის თვიდან პირნათლად იხდიდა „პირველ ეპიზოდში“ დასახელებული პირების სახელით გამოტანილ კრედიტების კუთვნილ პროცენტებს, ასევე „მეორე ეპიზოდში“ დასახელებული პირებიც კეთილსინდისიერად ეწეოდნენ კრედიტის მომსახურებას. კრედიტების პროცენტების გადახდა შეწყდა მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ბანკში შევიდა აუდიტი და ბანკმა მოითხოვა კრედიტების უმოკლეს ვადაში დაფარვა. აღნიშნული კი ცალსახად ადასტურებს იმ გარემოებას, რომ ა-----ს თანხის მითვისება არ ჰქონდა განზრახული. ამრიგად, ა-----ს მხრიდან ჩადენილი ქმედება არ არის ბრალეული ანუ სისხლის სამართლის წესით დასჯადი. დადგენილი არ არის ბანკმა მოიგო თუ იზარალა ა-----ს ზემოაღნიშნული ქმედებით. თუ იმ ეპიზოდებში, როცა კლიენტებმა დაფარეს სესხი და ჩაითვალა, რომ ამ მოცემულობაში ა-----ს ქმედება არ იყო ბრალეული, ლოგიკურია და აქვს არსებობის უფლება ასეთ კითხვას - იმ შემთხვევაში, თუ თ-----ე, ე-----

დაფარავდენენ კრედიტებს, ექნებოდა თუ არა ადგილი და--შაულის შემადგენლობას? ასევე ზუსტად არ არის დადგენილი ა-----ს მიერ ბანკისათვის მიყენებული ზიანი. ამ მიზნით არ არის ჩატარებული საფინანსო შემოწმება.

ბრალდების მხარის პოზიციით: თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 4 ივლისის გა--ჩენი კანონიერი და დასაბუთებულია და იგი უნდა დარჩეს უცვლელი.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია,

რომ არ არის სავალდებულო, სასამართლოს გადაწყვეტილება მხარეების მიერ წამოჭრილ ყველა არგუმენტს სცემდეს დეტალურ პასუხს (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Suominen v. Finland*, no 37801/97; 2003 წლის 24 ივლისის გადაწყვეტილება §34; ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Van de Hurk v. the Netherlands*, no 16034/90; 1994 წლის 19 აპრილის გადაწყვეტილება §61). მთავარია, ეროვნულმა სასამართლოებმა ნათლად დაასახელონ თავისი მსჯელობის განმაპირობებელი ასპექტები, განსაკუთრებით კი ისეთები, რომლებიც გადამწყვეტი მნიშვნელობის იყო გადაწყვეტილების მიღების პროცესში (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Georgiadis v. Greece*, no 21522/93; 1997 წლის 29 მაისის გადაწყვეტილება §43). ამდენად სააპელაციო პალატა შეაფასებს მტკიცებულებებს, იმსჯელებს აპელანტის საკვანძო არგუმენტებზე და განმარტავს, თუ რატომ არ იზიარებს მათ.

5. მტკიცებულებების ერთობლიობა:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თა--ხმად, მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, გამამტყუნებელი გა--ჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო მიუთითებს, რომ ეროვნული სასამართლოების მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებებში დასახელებული უნდა იყოს ის არგუმენტები, რომლებსაც ეს გადაწყვეტილებები ეყრდნობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Grădinar v. Moldova*, №7170/02; 08/07/2008; §107). დასაბუთებული გადაწყვეტილების შემადგენელი ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ელემენტია ის, თუ რამდენად ადეკვატურად იქნა გათვალისწინებული წარდგენილი მტკიცებულებები (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე *Kuznetsov and Others v. Russia*, №184/02; 11/01/2007; §84).

მტკიცებულებითი სტანდარტი „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი გა--ჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს შეაფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის და უტყუარობის თვალსაზრისით და განმარტავს, იძლევა თუ არა ეს მტკიცებულებები გონივრულ ეჭვს მიღმა ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას.

საერთო მტკიცებულებები ორივე ბრალდებასთან მიმართებით:

2011 წლის 20 დეკემბრის №5039 ბრძანების მიხედვით, ა----- 2011 წლის 15 დეკემბრიდან დანიშნულია სს “ლ-----ის” თეთრიწყაროს ფილიალში ლომბარდის ექსპერტ-შემფასებლის თა---დებობაზე.

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის სერთიფიკატით დასტურდება, რომ ა-----ს გავლილი ჰქონდა „ძვირფასი ლითონებისა და ქვების“ შემსწავლელი კურსით გათვალისწინებული სრული პროგრამა სპეციალობით „ძვირფასი ლითონები“.

2015 წლის 1 მაისის წერილის მიხედვით, ა----- მუშაობის დროს იყენებდა ოქროს სასინჯ 7 სახის რეაქტივს, ოქროს დასასინჯ სპეციალურ ქვას, ქლიბს, სასწორსა და გამადიდებელ ლუპას.

სალომბარდე სესხის პროცედურის დამტკიცების შესახებ 2013 წლის 19 ნოემბრის ბრძანებაში დეტალურადაა განსაზღვრული ექსპერტ-შემფასებლის უფლება მოვალეობები.

მოწმე რამაზ შავშიშვილის (2008 წლის ნოემბრიდან ფილიალის მმართველი) განმარტებით, ა-----ს ეხებოდა ოქროს შეფასება, სინჯის დადგენა და ბანკის მიერ მითითებული თანხების ზუსტად გაცემა. თავად ხელს არაფერს აწერდა, რადგან ა----- უფლებამოსილი იყო დამოუკიდებლად გაეცა სესხი მასთან შეთანხმების გარეშე. სინჯის დადგენაც მხოლოდ მისი კომპეტენცია იყო. 2015 წლის 13 იანვარს შიდა აუდიტი ჩატარდა, თავად შვებულებაში იმყოფებოდა, ცდომილება იყო კლიენტის მიერ ჩაბარებულ ოქროსა და გაცემულ თანხას შორის, ზოგზე არასწორი სინჯი იყო მითითებული. ა-----ს თა---შრომლებზეც ჰქონდა გაკეთებული სესხები, ვინაიდან თავად არ შეეძლო თავის სახელზე გაფორმება. აქაც ცდომილება იყო. ა----- თა---შრომლებში და მასთა--ც

სარგებლობდა კარგი ავტორიტეტით. გეგმებიდან და სამუშაოდან გამომდინარე ბონუსებს იღებდა, კლიენტიდან რამეს იღებდა თუ არა არ იცის, გადაჭარბებით ასრულებდა გეგმებს, 100 ლარიც აუღია ბონუსი. თანხა, რასაც გასცემდა ა-----, იყო ბანკის, მას არ ჰქონდა წვდომა თანხაზე, გასავლის ქვითარი თუ იარსებებდა მაშინ მოლარე გასცემდა თანხას. თანხის წამატებით ბანკიც იხეირებდა.

მოწმე დ-----ის (თეთრიწყაროს ფილიალის ექსპერტ-შემფასებელი) დაკითხვის ოქმის მიხედვით, შესაბამისი ხსნარებით ადგენენ ოქროს სინჯს, რის შემდეგაც პროგრამაში შეჰყავთ მონაცემები, რომელიც ავტომატურად ითვლის თანხას და ამზადებს ხელშეკრულებას, ქისები გამჭვირვალეა და ზედ აქვს ყუა, რომელზეც მონაცემებია დატანილი. აღნიშნული ასევე დასტურდება სალომბარდე პროგრამის დათვალიერების ოქმით.

მოწმე გ-----ის (ბანკის იურისტი) დაკითხვის ოქმის თა--ხმად, სს „ლ-----ში“ ფუნქციონირებს შიდა აუდიტის სამსახური, რომელიც პერიოდულად ატარებს ბანკის აუდიტორულ შემოწმებებს. როგორც მისთვისაა ცნობილი 2015 წლის 13 იანვარს დაიწყო შემოწმება, რის შედეგადაც დადგინდა ლომბარდის ექსპერტ-შემფასებლის ა-----ს მიერ ნივთის არასწორი აწონვის, სინჯის არასწორი დადგენის, ნივთზე წონის არასწორი გამოკლებისა და სხვადასხვა სახის დოკუმენტების გაყალბების ფაქტები. ა-----ს 181 შემთხვევაში სესხის თანხა ხელოვნურად ჰქონდა გაზრდილი, რის შედეგადაც ბანკს მიაღდა 239690 ლარისა და 78 თეთრის ზიანი. ა----- სალომბარდე ხელშეკრულებებში შეგნებულად არასწორად წერდა ნაკეთობის წონას, არასწორად ადგენდა სინჯს, თავის ახლობლებსა თუ ბანკის თა---შრომლებზე აფორმებდა ფიქტიურ სალომბარდე სესხებს, ხოლო თანხას კი პირადი მოხმარებისთვის იყენებდა. მსესხებელს თვითნებურად უზრდიდა სესხის თანხას, ოქროს ლომბარდის პროგრამულ მოდულში აფიქსირებდა ცრუ ინფორმაციას. 26 შემთხვევაში გააფორმა ფიქტიური სალომბარდე სესხი, აქედან ერთს საერთოდ არ ჰქონდა უზრუნველყოფა, და--რჩენ შემთხვევაში კი უზრუნველყოფის დასალომბარდელები ღირებულება ხელოვნურად იყო გაზრდილი. ლომბარდის გამართულ მუშაობაზე პასუხს აგებდა ა-----, რომლის მოვალეობაშიც შედიოდა ნაკეთობების შეფასება და იმის განსაზღვრა თუ რა ოდენობის თანხა შეიძლებოდა, რომ კონკრეტულ

ნივთზე გაცემულიყო. ზიანი მიადაგა მხოლოდ ბანკს. ა----- სესხის პროცენტებს თავად იხდიდა. ის პირები, ვისზეც გაიცა სალომბარდე ხელშეკრულებები, სრულად არ იყვნენ ინფორმირებულნი ხელშეკრულების შინაარსზე, რიგ შემთხვევებში კი, არც იცოდნენ, რომ მათ სახელზე ასეთი ხელშეკრულება იყო გაფორმებული.

სს „ლ-----ის“ აუდიტის დეპარტამენტის 2015 წლის 13 იანვრის შემოწმებით დადგინდა, რომ ა-----ს 181 შემთხვევაში სესხის თანხა ხელოვნურად ჰქონდა გაზრდილი, რისი სხვაობაც ჯამში შეადგენს 239690 ლარსა და 78 თეთრს (აქედან 165718,56 ლარსა და 38527,20 აშშ დოლარს). 26 შემთხვევაში გაფორმებული იყო ფიქტიური სალომბარდე სესხი, აქედან ერთ შემთხვევაში სესხს საერთოდ არ ჰქონდა უზრუნველყოფა, ხოლო 25 შემთხვევაში უზრუნველყოფის დასალომბარდებელი ხელშეკრულება ხელოვნურად ჰქონდა გაზრდილი. ა-----ს მიერ ცდომილებით გაცემული და პირადი მოხმარებისათვის გამოყენებული თანხა შეადგენს 100364,01 ლარსა და 15528 დოლარს. 155 შემთხვევაში გაფორმებული ჰქონდა სალომბარდე სესხი, აქედან 4 შემთხვევაში სესხს საერთოდ არ ჰქონდა უზრუნველყოფა, ხოლო და--რჩენ შემთხვევაში უზრუნველყოფის დასალომბარდებელი ღირებულება ხელოვნურად ჰქონდა გაზრდილი. ცდომილებით გაცემული თანხა შეადგენს 65354,55 ლარსა და 22999,2 აშშ დოლარს.

მოწმე გ-----ის (ბანკის ადგილზე შემოწმების განყოფილების უფროსი) განმარტებით, ქისების გადათვლისას გამოიკვეთა, რომ გაწერილი იყო დიდი თანხები მცირე ნივთებზე, რაც შეუიარაღებელი თვალითაც ჩანდა. სხვაობა 200000 ლარზე მეტი იყო. მან და ზ-----ემ აღმოაჩინეს დარღვევები. ა-----ს ქვებითა და ხსნარებით დაიწყეს შემოწმება, ასევე გამოიძახეს დამხმარეები, რადგან დიდი რაოდენობა იყო შესამოწმებელი. ა-----ს თბილისიდან ჰქონდა მიღებული ინსტრუმენტები და შესაძლებლობა ჰქონდა კომპეტენტურად შეემოწმებინა ნივთები. ადგილზე არსებული ინსტრუმენტები შეესაბამებოდა სტანდარტებს, თავიანთ ქვაზეც იგივეს უჩვენებდა. გაიხსნა ყველა ქისა და გამოიკვეთა სინჯთაშორის სხვაობები, არარეალური თანხები იყო გაცემული. შემფასებლებს შორის სხვაობა იქნება მიზეზური. ადასტურებს დასკვნის სისწორეს.

მოწმე ნ-----ის (აუდიტორი) განმარტებით, გ-----ი იყო ჯგუფის უფროსი, ხდებოდა სალაროს გადათვლა, დახმარება სთხოვეს, ზ-----ემ ნახა გარკვეული ცდომილება და აქედან გაჩნდა ეჭვი. ერთ ბეჭედზე იყო 1000 ლარი გაცემული. თავიდან მოხდა გადაწონვა და თანხის დადგენა, 200000 ლარამდე იყო სხვაობა. ა-----ს ამხელა შეცდომა ვერ მოუვიდოდა, ეს შეცდომა არ იყო. მინიმალური ცდომილება დასაშვებია. დაბალი სინჯი მაღალში ჰქონდა გატარებული, რომ თანხა გაეზარდა. 2012 წელსაც შეამოწმეს ა----- და არ ჰქონდა დარღვევები. წონა და სინჯები დაადგინეს, პროგრამა ითვლის ღირებულებას. შემოწმებისას ა-----ს ქვაც გამოიყენეს, ვინც დაემატა მათაც თავისი ქვა ჰქონდათ, ზოგადად ყველას თავისი ქვა აქვს, მაგრამ სინჯები იგივე იყო. ა-----მა რა მეთოდითაც დასინჯა, მათაც იგივე მეთოდით დასინჯეს. 2005 წლიდან ამ საქმითაა დაკავებული.

მოწმე მარიამ დურგლიშვილის (აუდიტორი) განმარტებით, სესხი გაფორმებული იყო არასწორად, ნივთები არ შეესაბამებოდა გაცემული თანხის რაოდენობას, უზრუნველყოფა ნაკლები იყო. თავადაც სინჯავდა ნივთებს. 238000 ლარამდე იყო სხვაობა. ა-----ნ ერთად შეაფასეს ნივთები, ა----- ქვაზეც სინჯავდნენ და თავისაზეც, სადაც უზუსტობა იყო ა----- ეთანხმებოდა. ვერ ახსნის ექსპერტიზის სხვაობას, ალბათ უფრო მაღალი ხარისხის ტექნიკა აქვთ. შეცდომის დაშვება შესაძლებელია. შემოწმებისას მხოლოდ წონა ისინჯება და არა ნაკეთობა.

მოწმე დ-----ემ (აუდიტორი) განმარტა, რომ შეუერთდა აუდიტთა ჯგუფს. პროცედურა შემდეგია: შემფასებლის თანდასწრებით იხსნება ქისა და ხდება ჩამონათვალის გადაწონვა, გასინჯვა და შეფასება, რამდენად რეალურად აქვს გაცემული სესხი, ედარება თუ არა ერთმანეთს. სინჯების მიხედვით ხდება შეფასება. ა-----ს სპეცკურსები აქვს გავლილი და შესაბამისი სერთიფიკატი აქვს, სპეციალისტია. სესხის თანხა ბევრად მეტი იყო ოქროს ღირებულებასთან შედარებით. სხვადასხვა მომენტები იყო, სინჯები უფრო მაღალ ხარისხში ჰქონდა გატარებული, ძირითადი იყო უზრუნველყოფის ნაკლებობა. 2 დღე მიიღო თავად მონაწილეობა, სხვების შეფასება არ გადაუმოწმებია. მან რაც გახსნა ა-----თან თანდასწრებით, თავად გამოიყვა-- ღირებულება. განსხვავება შემოწმების აქტსა და ექსპერტიზის დასკვნას შორის შეიძლება იყოს იმიტომ, რომ სხვადასხვა ქვებით სინჯავენ.

მოწმეების ლ-----სა და ზ-----ის (აუდიტორები) დაკითხვის ოქმების მიხედვით, აქტში მითითებული თანხა შემოწმების დროისთვის არსებული ზიანია.

სესხის უზრუნველყოფით გასაცემ თანხასა და რეალურად გაცემულ თანხას შორის არსებული სხვაობა წარმოადგენს ბანკის ზიანს. ვინაიდან თანხა ითვლება დოლარზე, 1,92 კურსით იხელმძღვანელეს. 155 შემთხვევაში კლიენტების სასარგებლოდ იყო თანხა გაზრდილი. უმრავლესობაზე პასუხისმგებლობა კერძო პირებმა აიღეს.

2016 წლის 28 აპრილის ამოღების ოქმის მიხედვით, სს „ლ-----ის“ თეთრიწყაროს ფილიალიდან ამოღებულ იქნა შემდეგი ქისები: თ-----
-----ის ქისები - №2-----, №2-----; ე-----ს ქისა - №2-----

----- №-----

----- მ-----

2017 წლის 25 მაისის ამოღების ოქმის მიხედვით, ამოღებულია თ-----
-----ესთან, ე-----სთან, ც-----
-----თან, მა-----

-----თან გაფორმებული სალომბარდე სესხის ხელშეკრულებები, ხოლო ვერ მოხერხდა თ-----ესა და ლ-----თან გაფორმებული 2 ხელშეკრულების მოძიება.

№0----- სასაქონლო ექსპერტიზის დასკვნის (27.02.17 წელი) თა--ხმად, ექსპერტიზაზე წარდგენილი ნაკეთობების დღევანდელი საბაზრო ღირებულება 91080 ლარია, ხოლო ჩაბარების დროისთვის 72758 ლარი იყო. ექსპერტიზის დასკვნა იმ ქისების მონაცემებსაც მოიცავს, რომლებიც ბრალდების დადგენილებაში ასახულ პირებს არ ეკუთვნით, თუმცა

კონკრეტულ შემთხვევებს სასამართლო ქვევით მიმოიხილავს დეტალურად.

ბრალდებულმა ა-----მა დაადასტურა ბრალდების დადგენილებაში აღწერილი ფაქტები, თუმცა არ ეთანხმება კვალიფიკაციას.

მოწმე ი-----ის (ბანკის წარმომადგენელი) განმარტებით, ზიანი არ ა--ზღაურებულა და ბანკს აქვს პრეტენზია. 2017 წლის 18 აპრილის წერილით, 2016 წლის 16 მარტის მდგომარეობით ზიანი შეადგენს 117,441,36 ლარსა და 31754,5 დოლარს.

მოწმე ბ-----ის (ბანკის წარმომადგენელი) განმარტებით, შიდა აუდიტმა დასკვნა გა--ახლა, ვინაიდან ზოგიერთმა პირმა თანხა შეიტა--. ამჟამად სრული ზიანი შეადგენს 47285 აშშ დოლარსა და 141276 ლარს. ბანკში მოხდა შეცდომა. როცა ფონდმა ქართუმ სესხების ჩამოწერა დაიწყო, ამ სიაში მოხვდნენ ის პირები (საუბარია მათ შორის ბრალდების დადგენილებაში აღნიშნულ პირებზე), ვინც არ უნდა ყოფილიყვნენ. შემდეგ დაიდო ხელშეკრულება ლ-----სა და ფონდ ქართუს შორის და სესხის დათმობის ხელშეკრულების გაუქმება მოხდა. ჩარიცხული ფული ქართუმ უკან წაიღო.

თაღლითობის ეპიზოდის მტკიცებულებები:

მოწმე თ-----ის (ბანკის თა--შრომელი) განმარტებით, ივნისში ა-----მა სთხოვა თავისი საჭიროებებიდან გამოდინარე თანხა დაახლოებით 4000 ლარი, სალომბარდე სესხს გააკეთებდა, პროცენტებსაც თავად გადაიხდიდა, რაზეც დასთანხმდა. უზრუნველყოფა არ უნახავს, მხოლოდ ხელმოწერა გააკეთა, თანხა ა-----მა აიღო და პროცენტებსაც თავად იხდიდა.

მოწმე ე-----ს დაკითხვის ოქმის მიხედვით, მას ერთი სესხი ჰქონდა ა-----ნ გაკეთებული, შემდეგ სხვა ბანკში გააუქმა და ის ნივთებიც ა-----ნ გადაიტა--, ჯამში კი 200 ლარი დაუმატა ა---. ჯამში სესხის თანხა იყო დაახლოებით 1000 ლარი. 2014 წელში ა--- უთხრა, რომ სჭირდებოდა სასწრაფოდ თანხა და მის სალომბარდე ქისას დაამატა ოქროს სამკაულები, შემდეგ სესხი გადააკრედიტა და მომატებული თანხა თვითონ აიღო. პოსტ-

ფაქტუმ უთხრა ამის შესახებ, და მას მხოლოდ ხელშეკრულებაზე მოაწერნა ხელი, ა--- უთხრა, რომ პროცენტს თავად გადაიხდიდა. ბანკში როდესაც დაიბარეს მისი სესხის ოდენობა აღმოჩნდა 2950 ლარი, საიდანაც 1000 ლარი იყო მისი, ხოლო ქისაში მხოლოდ მისი სამკაულები ეწყო.

მოწმე ც-----ის (დამლაგებელი) განმარტებით, ა-----მა ერთხელ სთხოვა მისი პირადობით სესხის აღება, რადგან, როგორც თა---შრომელს მას ეკრძალებოდა. ხელშეკრულებაზე თავად მოაწერა ხელი, მას ფული არ აუღია, უზრუნველყოფასთან დაკავშირებითაც არაფერი იცის.

მოწმე თ-----ის (მოლარე, სალაროს გამგე) განმარტებით, როდესაც აუდიტმა აღმოაჩინა დარღვევები, მაშინ გაიგო, რომ მის სახელზე გაკეთებული იყო რამდენიმე სალომბარდე სესხი, მაგრამ თანხებთან დაკავშირებით არ იცოდა 1 იყო მისი, ხოლო 2 - არა. ეს ორი ჯამში 5000 ლარამდე გამოდიოდა. ა-----მა სთხოვა, რომ მის სახელზე გააკეთებდა სალომბარდე სესხს, პრობლემა არ შეექმნებოდა, რის გამოც არ დაინტერესებულა არც თანხით და არც უზრუნველყოფით. თანხა თავად ა-----მა აიღო. რაც სესხი იყო იმის სამყოფი ოქრო არ იდო, ნაკლები იყო, 3 ქისა იყო აქედან ერთი მისი პირადი.

მოწმე გ-----ის (დაცვის თა---შრომელი) განმარტებით, კარგი ურთიერთობა ჰქონდა ა-----თან. მისი პირადობით გაფორმდა სესხები, მის სესხებზე თავად აწერდა ხელს. მისი პირადობა გამოიყენებოდა ყველა შემთხვევაში თუკი ვინმეს პირადობის მოწმობა არ ჰქონდა, პროცენტის გადახდა იქნებოდა თუ სესხის ხელშეკრულება, თავად აწერდა ხელს. აუდიტმა აღმოაჩინა დარღვევები. 4 თუ 5 სესხი იყო მის სახელზე 40000 ლარამდე. ნივთი იყო ზედმეტად შეფასებული. თანხა მას არ აუღია. ეჭვი არ შეპარვია არაფერში.

მოწმე ლ-----ის (ბრალდებულის ძმა) განმარტებით, ა--- და ბიძაშვილმა მ-----მა გადაწყვიტეს ბიზნესის წამოწყება 2014 წლის გაზაფხულზე და სესხებს იღებდნენ ბანკიდან სამკერვალოსთვის და მაღაზიისთვის, თუმცა დეტალები არ იცის. 2014 წლის დეკემბერში ა--- ვუკლკანიზაციის გაკეთებაც გადაწყვიტა და ნება დართო თავისი სახელით გაეკეთებინა სესხი, ხოლო ფულს ა-- გამოიყენებდა. სულ 4 სესხი გააფორმა, 2015 წელში კი კიდევ ერთი. სესხის დეტალები არ იცოდა. თავად აწერდა

ხელშეკრულებებზე ხელს, თუმცა შინაარსი არ იცოდა. პროცენტებსაც ა--
იხდიდა.

მოწმე მ-----ის (ბიძაშვილი) გამარტებით, სულ 9 სესხი იყო. ყველა
სესხი გაფორმდა თეთრიწყაროს ფილიალში ა-----ს ინიციატივითა და
მისი თანხმობით. თანხა ზუსტად არ ახსოვს, უზრუნველსაყოფად თავისი
ნივთებიც იყო და ა-----, სრულად ენდობოდა და არ ჩასძიებია. ერთი 4500-
ლარიანი სესხი იყო მისი პირადი, ხოლო ერთი სესხი იყო საერთო
ბიზნესისთვის 13000 ლარამდე თუ 15000 ლარამდე, ზუსტად არ ახსოვს.

ხელშეკრულებების, ქისების, სასაქონლო ექსპერტიზის დასკვნისა და
მოწმეთა ჩვენებებით დგინდება შემდეგი:

თ-----ესთან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 29 ოქტომბრის
№2----- ხელშეკრულება 1300 ლარზე, ქისაში მითითებულია 805 აშშ
დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების
(ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ
450 ლარს შეადგენს, რაც 850 ლარით ნაკლებია. სასამართლო
მხედველობაში ვერ მიიღებს №A----- ქისის მონაცემებს, ვინაიდან
ხელშეკრულება წარდგენილი არ ყოფილა. თ-----ის განცხადებით
ა----- ხელშეკრულებებზე ხელს აწერინებდა, თუმცა თანხა თავად არ
აუღია.

ე-----სთან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 13 ოქტომბრის №2-----
-- ხელშეკრულება 2950 ლარზე. ქისაში მითითებულია 1826.2 აშშ
დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების
(ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ
650 ლარს შეადგენს. იმ თანხის წილი, რაც ე-----ს (მისი განცხადებით
1000 ლარი მას აქვს მიღებული) არ მიუღია, 1950 ლარია, სწორედ ეს თანხაა
ა-----ს მიერ მიღებული წარმოშობილი სხვაობა;

ც-----ესთან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 31 დეკემბრის №2-----
--- ხელშეკრულება 4400 ლარზე. ქისაში მითითებულია 2646.6 აშშ
დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების
(ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ
330 ლარს შეადგენს, რაც 4070 ლარით ნაკლებია. ც-----ის

განცხადებით, ა----- ხელშეკრულებებზე ხელს აწერინებდა, თუმცა თანხა თავად არ აუღია;

თ-----თან დაკავშირებით სახეზეა: 2014 წლის 27 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 3780 ლარზე. ქისაში მითითებულია 2210 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 170 ლარს შეადგენს, რაც 3610 ლარით ნაკლებია; 2015 წლის 6 იანვრის №2----- ხელშეკრულება 1500 ლარზე, ქისაში მითითებულია 892.4 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა აღნიშნული სესხზე ქისა საერთოდ არ არსებობდა, შესაბამისად, სხვაობა სრულად 1500 ლარია; თ-----ის განცხადებით, ა----- ხელშეკრულებებზე ხელს აწერინებდა, თუმცა თანხა თავად არ აუღია;

გ-----თან დაკავშირებით სახეზეა: 2014 წლის 29 სექტემბრის №2----- ხელშეკრულება (ხელმოწერის გარეშეა) 3790 აშშ დოლარზე (კურსით 1,756). ქისაში მითითებულია 3790.6 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 120 ლარს შეადგენს, რაც 6535 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 15 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 10500 ლარზე. ქისაში მითითებულია 6143 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 170 ლარს შეადგენს, რაც 10330 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 17 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 10450 აშშ დოლარზე (კურსით 1,65). ქისაში მითითებულია 10473 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 90 ლარს შეადგენს, რაც 17152 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 24 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 800 ლარზე. ქისაში მითითებულია 473.6 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 170 ლარს შეადგენს, რაც 630 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 24 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 11920 ლარზე. ქისაში მითითებულია 6971.6 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 3337 ლარს შეადგენს, რაც 8583 ლარით ნაკლებია. გ-----

ის განცხადებით, ა----- ხელშეკრულებებზე ხელს აწერინებდა, თუმცა თანხა თავად არ აუღია;

ლ-----თან დაკავშირებით სახეზეა: 2014 წლის 2 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 1500 ლარზე. ქისაში მითითებულია 929.6 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 220 ლარს შეადგენს, რაც 1280 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 13 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 2520 ლარზე. ქისაში მითითებულია 1495.2 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 226 ლარს შეადგენს, რაც 2294 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 20 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 5710 ლარზე. ქისაში მითითებულია 3399.7 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №A-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 230 ლარს შეადგენს, რაც 5480 ლარით ნაკლებია; სასამართლო მხედველობაში ვერ მიიღებს №A----- ქისის მონაცემებს, ვინაიდან ბრალდების მხარის მიერ ხელშეკრულება წარდგენილი არ ყოფილა. ლ-----ის განცხადებით, ა----- ხელშეკრულებებზე ხელს აწერინებდა და იცოდა აღნიშნულის თაობაზე.

მ-----თან დაკავშირებით სახეზეა: 2014 წლის 3 დეკემბრის №2----- ხელშეკრულება 3400 ლარზე. ქისაში მითითებულია 2102.4 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 115 ლარს შეადგენს, რაც 3285 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 10 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 1300 აშშ დოლარზე (კურსით 1,58). ქისაში მითითებულია 1302 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 70 ლარს შეადგენს, რაც 1984 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 10 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 2500 ლარზე. ქისაში მითითებულია 1582.4 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 300 ლარს შეადგენს, რაც 2200 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 16 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 2500 ლარზე. ქისაში მითითებულია 1478.4 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით,

ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 125 ლარს შეადგენს, რაც 2375 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 16 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 2500 ლარზე. ქისაში მითითებულია 1484 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 430 ლარს შეადგენს, რაც 2070 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 17 დეკემბრის #----- ხელშეკრულება 1330 ლარზე. ქისაში მითითებულია 805.6 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 230 ლარს შეადგენს, რაც 1100 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 20 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 6350 ლარზე. ქისაში მითითებულია 3767.1 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 120 ლარს შეადგენს, რაც 6230 ლარით ნაკლებია. მ-----ის განცხადებით, ა----- ხელშეკრულებებზე ხელს აწერინებდა, თუმცა თანხა თავად არ აუღია. 2014 წლის 20 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 13220 ლარზე. ქისაში მითითებულია 8218.4 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 800 ლარს შეადგენს, რაც 12420 ლარით ნაკლებია. მ-----ის განცხადებით, აღნიშნული თანხა საერთო ბიზნესისთვის იყო განკუთვნილი. გარდა ამისა სახეზეა 2014 წლის 17 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 4500 ლარზე, ქისაში მითითებულია 2682.4 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 1660 ლარს შეადგენს, რაც 2840 ლარით ნაკლებია. მ-----ის განცხადებით, აღნიშნული სესხი მისი პირადია და თანხაც მან აიღო.

სააპელაციო პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებას იმასთან დაკავშირებით, რომ მ-----თან დაკავშირებით საერთო მიზნით აღებული თანხის ნაწილში, ასევე და--რჩენ პირებთან მიმართებით ა-----ს პირადი ინტერესი სახეზეა, ხოლო მ-----ის მიერ აღებული 4500-ლარიანი სესხის ნაწილში არა, რის გამოც ბრალდების ამ ეპიზოდში მხედველობაში არ უნდა იქნეს მიღებული აღნიშნულ სესხთან დაკავშირებული სხვაობა - 2840 ლარი. საბოლოოდ, ა-----ს

მიერ პირადი მიზნებისთვის აღებულ თანხასა და შესაბამის ქისებში არსებულ ძვირფასეულობას შორის ჩაბარების პერიოდის გათვალისწინებით ღირებულების სხვაობა შეადგენს 95928 ლარს, შესაბამისად, არ დასტურდება ბრალდების დადგენილებით მართლსაწინააღმდეგოდ დაუფლებული თანხის ოდენობა - 115089,39 ლარი, თუმცა აღნიშნული ვერ მოახდენს გავლენას ა-----ს ქმედების კვალიფიკაციაზე.

უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენების ეპიზოდის მტკიცებულებები:

მოწმე ბ-----ის დაკითხვისა და გამოკითხვის ოქმების მიხედვით, 2014 წლის 8 მაისს მივიდა ა-----თან და 100 ლარი უნდოდა, ერთი ბეჭედი ჰქონდა, რომელიც არ ყოფნიდა ამიტომ, ა--- სთხოვა თანხის მომატება და მა--ც მისცა ეს თანხა. ერთ თვეში ისევ მივიდა და მიუტა-- 3 ცეპი, ჯვრებით. ის თანხა არ გამოდიოდა, რაც სურდა, ამიტომ ა--- მოუმატა და მისცა 960 ლარი. შემოდგომაზე ისევ დასჭირდა და რამდენიმე ნივთი მიიტა--, უთხრა, რომ 4000 ლარი სჭირდებოდა, ისევ არ იყო საკმარისი, თუმცა ა--- მოუმატა თანხა და 4113 ლარზე გააფორმა ხელშეკრულება. თანხები თავად აიღო, ა--- ამ თანხებიდან დაინტერესება არ ჰქონია.

მოწმე ნ-----ის დაკითხვის ოქმის მიხედვით, 2014 წლის სექტემბერში შვილის ავადმყოფობის გამო დასჭირდა თანხა და გადაწყვიტა სამკაულების დალომბარდება. 18 სექტემბერს მივიდა სესხის ასაღებად, შეფასება გამოვიდა 200 ლარის და ა--- სთხოვა კიდევ 200 ლარის დამატება, რაზეც უარი არ უთქვამს და 420 ლარი პირადად აიღო.

მოწმე მ-----ის (მეზობელი) დაკითხვისა და გამოკითხვის ოქმების მიხედვით, პრობლემები ჰქონდა, საავადმყოფოსთვის თანხა სჭირდებოდა, ნაკეთობები არ ჰყოფნიდა, ა--- სთხოვა მომატება და მა--ც დაუმატა. 5 სესხი იყო, ცალ-ცალკე პაკეტებით ჰქონდა. არ იცის ა-----მა როგორ გაზარდა სესხის ოდენობა, ხელშეკრულებას თავად მოაწერა ხელი და თანხაც თავად აიღო. ა--- არაფერი უთხოვია თავისთვის.

მოწმე ნ-----ის დაკითხვისა და გამოკითხვის ოქმების მიხედვით, 2014 წლის სექტემბერში მივიდა ა-----ს სესხის ასაღებად, 1000 სჭირდებოდა, ხოლო მისი ნივთით მხოლოდ 110 ლარის სესხის აღება იყო

შესაძლებელი, ამიტომ სთხოვა ა--- და მა--ც მისცა შესაბამისი თანხა. ა--- რაიმე სარგებელი არ ჰქონია.

მოწმე გ-----ის დაკითხვისა და გამოკითხვის ოქმების მიხედვით, 2014 წლის 24 დეკემბერს მივიდა სესხის ასაღებად, სამკაულების ღირებულება გამოვიდა 700 ლარი, ხოლო მას სჭრდებოდა 2000. ა--- სთხოვა დახმარება, რაზეც იგი დასთანხმდა, თუმცა არ იცის როგორ გაზარდა თანხის ოდენობა. ა--- სარგებელი არ ჰქონია.

მოწმე თ-----ის დაკითხვის ოქმის მიხედვით, 2014 წლის სექტემბერში მივიდა სესხის ასაღებად, მისი სამკაულებით გამოსდიოდა 400 ლარი, ხოლო სჭირდებოდა 900. ა--- სთხოვა და მა--ც ხელშეკრულება გაუფორმა 935 ლარზე, თუმცა როგორ არ იცის. ა--- სა--ცვლოდ არაფერი უთხოვია მისთვის.

მოწმე ი-----ის განმარტებით, ჩააბარა ოქროს ნივთები, სესხის თანხა იყო დოლარში და ლარში. ბრასლეტი ოქრო არ აღმოჩნდა, იცოდა რომ ოქრო იყო, ჩაბარებულიც ჰქონდა სხვაგან. თანხა თავად აიღო სალაროდან. სხვაობა იმან გამოიწვია, რომ ოქრო აღმოჩნდა დაბალი ხარისხის.

მოწმე მ-----ის (მოლარე-ოპერატორი) დაკითხვის ოქმის მიხედვით, 2014 წლის ზაფხულში ა-- მივიდა და სთხოვა ხელშეკრულებაზე ხელმოწერა, სესხი იყო ლარში, რადგან თავად არ შეეძლო სალომბარდე სესხის გაკეთება, რაზეც დასთანხმდა, თუმცა არც ფული მიუღია და არც ძვირფასეულობა უნახავს, პროცენტსაც ა-- იხდიდა. ამის შემდეგ მალევე სთხოვა ა--ლოგიური, ახსოვს რომ 400 დოლარამდე თანხაზე იყო საუბარი, რაზეც ასევე დასთანხმდა. არც სამკაულების ჩვენება მოუთხოვია. ორივე შემთხვევაში ხელშეკრულებაზე მისი ხელმოწერაა. აუდიტისგან შეიტყო, რომ ერთი სესხი იყო 400 აშშ დოლარზე, ხოლო მეორე 7200 ლარზე, ზუსტად ახსოვს, რომ ამდენი არ იქნებოდა, ფაქტია, რომ გადაკრედიტებულია, ვინაიდან ა--- მისი ნდობით ისარგებლა და მოატყუა.

ხელშეკრულებების, ქისების, სასაქონლო ექსპერტიზის დასკვნისა და მოწმეთა ჩვენებებით დგინდება შემდეგი:

ბ-----ესთან დაკავშირებით სახეზეა: 2014 წლის 8 მაისის №-----

ხელშეკრულება 960 ლარზე. ქისაში მითითებულია 595.7 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 505 ლარს შეადგენს, რაც 455 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 12 ივლისის №----- ხელშეკრულება 100 ლარზე. ქისაში მითითებულია 64.4 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 85 ლარს შეადგენს, რაც 15 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 20 სექტემბრის №----- ხელშეკრულება 4113 ლარზე. ქისაში მითითებულია 2545.8 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 2845 ლარს შეადგენს, რაც 1268 ლარით ნაკლებია. ბ-----ის განცხადებით, ა-----ს პირადი პრობლემების გამო თავად სთხოვა თანხის მომატება და სხვაობაც თავად აიღო, სა--ცვლოდ ა-----ს არაფერი უთხოვია;

ნ-----ესთან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 18 სექტემბრის №----- ხელშეკრულება 420 ლარზე. ქისაში მითითებულია 262.2 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 179 ლარს შეადგენს, რაც 241 ლარით ნაკლებია. ნ-----ის განცხადებით, ა-----ს პირადი პრობლემების გამო თავად სთხოვა 200 ლარის მომატება და სხვაობაც თავად აიღო, სა--ცვლოდ ა-----ს არაფერი უთხოვია;

მ-----ესთან დაკავშირებით სახეზეა: 2014 წლის 27 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 13100 ლარზე. ქისაში მითითებულია 7629.1 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 6185 ლარს შეადგენს, რაც 6915 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 31 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 6700 აშშ დოლარზე (კურსით 1,717). ქისაში მითითებულია 6719.2 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 3880 ლარს შეადგენს, რაც 7623 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 31 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 13000 ლარზე. ქისაში მითითებულია 7568.5 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 2400 ლარს შეადგენს,

რაც 10600 ლარით ნაკლებია; 2014 წლის 31 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 3000 აშშ დოლარზე (კურსით 1,717). ქისაში მითითებულია 3024.5 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----5) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 1200 ლარს შეადგენს, რაც 3951 ლარით ნაკლებია. მ-----ის განცხადებით, ა-----ს პირადი პრობლემების გამო თავად სთხოვა თანხის მომატება და სხვაობაც თავად აიღო, სა--ცვლოდ ა-----ს არაფერი უთხოვია;

ნ-----თან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 31 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 1000 ლარზე. ქისაში მითითებულია 582 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----7) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 145 ლარს შეადგენს, რაც 855 ლარით ნაკლებია. ნ-----ის განცხადებით, ა-----ს პირადი პრობლემების გამო თავად სთხოვა თანხის მომატება და სხვაობაც თავად აიღო, სა--ცვლოდ ა-----ს არაფერი უთხოვია;

გ-----თან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 24 დეკემბრის #----- ხელშეკრულება 2000 ლარზე. ქისაში მითითებულია 1188 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----8) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 850 ლარს შეადგენს, რაც 1150 ლარით ნაკლებია. გ-----ის განცხადებით, ა-----ს პირადი პრობლემების გამო თავად სთხოვა თანხის მომატება და სხვაობაც თავად აიღო, სა--ცვლოდ ა-----ს არაფერი უთხოვია;

თ-----ესთან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 9 ივნისის №----- ხელშეკრულება 935 ლარზე. ქისაში მითითებულია 584.2 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 540,5 ლარს შეადგენს, რაც 394,5 ლარით ნაკლებია. თ-----ის განცხადებით, ა-----ს პირადი პრობლემების გამო თავად სთხოვა თანხის მომატება და სხვაობაც თავად აიღო, სა--ცვლოდ ა-----ს არაფერი უთხოვია;

ი-----ესთან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 18 აგვისტოს №----- ხელშეკრულება 770 ლარზე. ქისაში მითითებულია 476.1 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის

№-----) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 345 ლარს შეადგენს, რაც 425 ლარით ნაკლებია. ი-----ის განცხადებით, სხვაობა გამოწვეული იყო ოქროს რეალურად დაბალი ხარისხით;

მ-----თან დაკავშირებით სახეზეა 2014 წლის 21 ივლისის ხელშეკრულება 400 აშშ დოლარზე, რომლის ქისა ამოღებული არ არის, ამიტომ შეუძლებელია სხვაობის დადგენა. ასევე სახეზეა 2014 წლის 15 დეკემბრის №----- ხელშეკრულება 7200 ლარზე, ქისაში მითითებულია 4204.8 აშშ დოლარის ნივთები, თუმცა ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, ნივთების (ქისა ლუქის №-----1) ღირებულება ჩაბარების პერიოდისთვის მხოლოდ 610 ლარს შეადგენს, რაც 6590 ლარით ნაკლებია. მ-----ის განცხადებით, თანხა მას არ მიუღია.

სააპელაციო პალატა იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებას იმასთან დაკავშირებით, რომ მ-----ის გარდა ყველა პირთან მიმართებით სახეზეა მათთვის გამორჩენის მიღების ფაქტი, ხოლო ა-----ს პირადი ინტერესი არ იკვეთება, რასაც ასევე უნდა დაემატოს მ-----თან დაკავშირებული 4500-ლარიანი პირადი სესხსა და უზრუნველყოფას შორის სხვაობა 2840 ლარი. საბოლოოდ, ა-----ს მიერ სხვა პირებზე გაცემულ თანხასა და შესაბამის ქისებში არსებულ ძვირფასეულობას შორის ჩაბარების პერიოდის გათვალისწინებით ღირებულების სხვაობა შეადგენს 36732,5 ლარს, ხოლო ბრალდების დადგენილებით აღნიშნული თანხა შეადგენს 27489,71 ლარს, რასაც უნდა დაემატოს მ-----ის სესხთან დაკავშირებული 2840 ლარი, რაც საერთო ჯამში შეადგენს 30329,71 ლარს. სასამართლოსთვის არავითარ ეჭვს არ იწვევს, რომ ეს შედეგი მიჩნეულ უნდა იქნეს მნიშვნელოვან ზია--დ სსკ-ის 220-ე მუხლის მიზნებიდან გამომდინარე. გარდა ამისა, სასამართლო ამ თანხას ვერ გასცდება, მიუხედავად იმისა, რომ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უფრო მეტი თანხის გამორჩენის მიღება დასტურდება ზემოაღნიშნული პირების მიერ. რაც შეეხება მ-----ს, სსკ-ის 220-ე მუხლთან დაკავშირებულ ბრალდებასთან მას კავშირი არ აქვს და ვერ იქნება მხედველობაში მიღებული საერთოდ, რადგან სასამართლო ვერ გასცდება წარდგენილი ბრალდების ფარგლებს დამძიმების კუთხით (სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილი მძიმე კატეგორიის და--შაულობა, ხოლო სსკ-ის 220-ე მუხლი ნაკლებად მძიმე, ამასთან ამ უკა---ვნელის სანქციაც

ნაკლებია). აღნიშნული ვერ მოახდენს გავლენას ა-----ს ქმედების კვალიფიკაციაზე უბრალოდ ფაქტობრივ ნაწილში მოხდება აღნიშნული საკითხის დაზუსტება. როგორც ჩანს აღნიშნული ტექნიკური შეცდომაა, რასაც ნაწილობრივ ადასტურებს რეალურ ოდენობებთან შედარებით სსკ-ის 180-ე მუხლის ნაწილში ზიანის მეტობა და სსკ-ის 220-ე მუხლში ზიანის ნაკლებობა.

6. სამართლებრივი შეფასება:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 297-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტის თა--ხმად, სააპელაციო საჩივარი განიხილება საჩივრისა და მისი შესაგებლის ფარგლებში.

მოცემულ შემთხვევაში თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 4 ივლისის გა--ჩენი გასაჩივრებულია დაცვის მხარის მიერ ა-----ს მსჯავრდების ნაწილში და, შესაბამისად, სააპელაციო პალატა იმსჯელებს ზემოხსენებულ გა--ჩენში დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებსა და მათ სწორ სამართლებრივ შეფასებაზე, რადგან ქმედების სამართლებრივი შეფასება, ბრალდებულის ქმედების სწორი კვალიფიკაცია, და--შაულის თითოეული ნიშნის არსებობა-არარსებობის შეფასება და საბოლოოდ ბრალდებულის დამნაშავეობა/უდა--შაულობის დადგენა, სწორედ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად, სასამართლოს პირდაპირი ვალდებულებაა.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებულია თაღლითობისათვის, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის მოტყუებით დაუფლებისთვის, ჩადენილი სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით, ჩადენილი დიდი ოდენობით. განსახილველი და--შაულის შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სახეზე იყოს შემდეგი ელემენტები: ა) ნივთი, რომლის დაუფლებაც ხდება უნდა ეკუთვნოდეს სხვას და არა და--შაულის ჩამდენ პირს; ბ) დამნაშავე მოტყუების გზით ეუფლება სხვის კუთვნილ მოძრავ ნივთს, რომელსაც მოტყუებული პირი თავისი ნებით გადასცემს დამნაშავეს ან თავისი ნებით უთმობს უფლებას ნივთზე (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2008 წლის 20 მარტის #2104აპ-07 განჩინება). მოტყუება ეს არის ჭეშმარიტების განზრახ დამახინჯება ან გარკვეულ გარემოებათა განზრახ დაფარვა

ქონების მესაკუთრის შეცდომაში შეყვანის მიზნით. მოტყუება შეიძლება გამოიხატოს როგორც აქტიურ ქმედებაში, ისე პასიურში. მოტყუების ფორმაა აგრეთვე ნდობის ბოროტად გამოყენება. ასეთ შემთხვევებში დამნაშავესა და დაზარალებულს შორის არსებობს პირადი ან სპეციალური უფლებამოსილების ნდობა, რაც ხშირად გამოიხატება მათ სამოქალაქო სამართლებრივ ან შრომით ურთიერთობაში (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2013 წლის 31 ოქტომბრის N83აპ-13 გა--ჩენი); და გ) და--შაულის ჩადენს უნდა ამოძრავებდეს აღნიშნული ნივთის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზანი. ამასთან, აღნიშნული და--შაულის მაკვალიფიცირებელი გარემოებაა და--შაულის ჩადენა სამსახურებრივი მდგომარეობის გამოყენებით და დიდი ოდენობით. სამსახურებრივი მდგომარეობა შეიძლება გამოიხატოს შრომითი ურთიერთობის ან სპეციალური უფლებამოსილების გამოყენებით და--შაულის ჩადენაში. საქართველოს სსკ-ის 177-ე მუხლის შენიშვნის პირველი ნაწილის მიხედვით სსკ-ის 25-ე თავში (სადაც შედის 180-ე მუხლიც) დიდ ოდენობად ითვლება ნივთის (ნივთების) ღირებულება 10000 ლარის ზევით. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს დიდმა პალატამ სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “ბ” ქვეპუნქტის შინაარსთან მიმართებით განმარტა, რომ როდესაც კანონმდებელი საკუთრების წინააღმდეგ მიმართულ და--შაულთა ცნებების განმარტებისას შესაბამისი სისხლისსამართლებრივი ნორმებით გათვალისწინებულ ძირითად შემადგენლობებში უთითებს სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო დაუფლებისა თუ მისაკუთრების მიზანზე, ძალიან მაღალი ალბათობითაა სავარაუდო, რომ ამ შემთხვევაში იგი ქმედების კვალიფიკაციისათვის განსაკუთრებულ მნიშვნელობას არ ანიჭებს იმ გარემოებას – ეს სხვისი ნივთი ერთ ადამიანს ეკუთვნის, თუ ორს ან მეტს. აქ მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ ნივთზე (ფული, ქონება), რომელსაც ეუფლება და ისაკუთრებს დამნაშავე, ამ უკა---ვნელს არავითარი უფლება არ გააჩნია. ამიტომ ერთიანი განზრახვითა და მიზნით ჩადენილი ქმედების დიდი ოდენობით კვალიფიკაციისათვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა უნდა მიენიჭოს დაუფლებული და მისაკუთრებული, თუ საამისოდ გამიზნული ნივთის (ფულის, ქონების) საერთო ღირებულებას და არა უშუალოდ ცალკეული, კონკრეტული დაზარალებულისთვის მიყენებული ზიანის მოცულობას (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს დიდი პალატის 2012 წლის 22 ნოემბრის #236აპ-12 გა--ჩენი).

თაღლითობის სუბიექტური მხარე პირდაპირი განზრახვის არსებობაში გამოიხატება. დამნაშავემ იცის, რომ მოტყუებით ეუფლება სხვის ქონებას.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220-ე მუხლით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებულია უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენებისათვის ე.ი. საწარმოში ან სხვა ორგანიზაციაში ხელმძღვანელობითი, წარმომადგენლობითი ან სხვა სპეციალური უფლებამოსილების გამოყენებისათვის ამ ორგანიზაციის კანონიერი ინტერესის საწინააღმდეგოდ, თავისთვის ან სხვისთვის გამორჩენის ან უპირატესობის მიღების მიზნით, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია. ამ შემთხვევაში პირისათვის მინიჭებული უფლებამოსილების გამოყენება ხდება საწარმოს/ორგანიზაციის კანონიერი ინტერესების საწინააღმდეგოდ, არამართლობით და არაკეთილსინდისიერად. ეს ინტერესები შეიძლება იყოს როგორც ქონებრივი, ისე არაქონებრივი. სპეციალური უფლებამოსილება გულისხმობს სპეციფიკური უფლება-მოვალეობების დაკისრებას და განხორციელებას, რომელიც შეიძლება მხოლოდ ამ პირის შესაძლებლობებს ან უფლებამოსილებას მიეკუთვნება. მნიშვნელოვანი ზიანი სსკ-ის 180-ე მუხლისგან განსხვავებით შეფასებითია და მაინცდამაინც დამოკიდებული არ არის კონკრეტულ თანხაზე, რაც თუნდაც სსკ-ის 177-ე მუხლის შენიშვნითაა განსაზღვრული.

სააპელაციო პალატის შეფასებით, ერთი მხრივ, ა-----მა მის მიერ განხორციელებული ქმედებით - ხელშეკრულებებში არასწორი მონაცემების მითითებით, რაც არ შეესაბამებოდა ქისებში არსებული ნივთების შესახებ რეალურ ინფორმაციას, მოიპოვა აღნიშნულ ხელშეკრულებებში (თ-----ის, ე-----

-----ის შემთხვევებში) მითითებული სესხის ნამეტ თანხებზე წვდომა, რითაც საერთო ჯამში მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დაეუფლა 95928 ლარს, რომლის მიღების კანონიერი საფუძველი მას არ ჰქონია და აღნიშნული თანხის ეკვივალენტური ღირებულების ოქროს ნივთები შესაბამისი სესხების უზრუნველსაყოფად არსებულ ქისებში არ მოიპოვებოდა, რაც ბუნებრივია, იცოდა ა-----მა და სრულად აცნობიერებდა, უფრო მეტიც მისი უშუალო კონტროლის ქვეშ იყო ნივთების შეფასება, რაც მის სპეციალურ უფლებამოსილებას განეკუთვნებოდა. ამასთან გაზრდილი

თანხების მიმღები პირიც თავად იყო და აღნიშნული თანხით ხელშეკრულების ფორმალურად მონაწილე პირებს არ უსარგებლიათ. ამიტომ, სასამართლო ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას, რომ სახეზეა სსკ-ის 362-ე მუხლით გათვალისწინებული და--შაული - ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადება გამოყენების მიზნით და გამოყენება, რამაც მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია, რადგან, მოცემულ შემთხვევაში, ყალბი ხელშეკრულება თაღლითობის ხერხი იყო და არა ძირითადი და--შაული ან სსკ-ის 182-ე მუხლით გათვალისწინებული და--შაული - მითვისება/გაფლანგვა, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში აღნიშნული თანხა ა-----ს მართლზომიერ მფლობელობაში/განმგებლობაში არასდროს იმყოფებოდა, ასე რომ ყოფილიყო, მას არ დასჭირდებოდა ხელშეკრულებებში ყალბი მონაცემების შეტა-- და იგი უბრალოდ დაეუფლებოდა მას, რაც ასე მარტივად ვერ განხორციელდებოდა. ამიტომ ა-----მა მის მიერ განხორციელებული ქმედებით ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული და--შაული, გარდა მ-----თან დაკავშირებული 4500-ლარიანი სესხისა, რა ნაწილშიც მისი ქმედება უნდა გადაკვალიფიცირდეს სსკ-ის 220-ე მუხლზე, რაც არ აუარესებს ბრალდებულის მდგომარეობას, ვინაიდან მას სათა--დო დრო და საშუალებები, ასევე ცოდნა ჰქონდა ბრალდების ამ ნაწილზე.

მეორე მხრივ, ა-----მა მის მიერ განხორციელებული ქმედებით - ხელშეკრულებებში არასწორი მონაცემების მითითებით, რაც არ შეესაბამებოდა ქისებში არსებული ნივთების შესახებ რეალურ ინფორმაციას, აღნიშნულ ხელშეკრულებებში მითითებული სესხის ნამეტ თანხებზე წვდომის საშუალება მისცა სხვა პირებს (ბ-----ეს, ნ-----ეს, მ-----ეს, ნ-----ს, გ-----ს, თ-----ეს, ი-----ესა და მ-----ს), რითაც ორგანიზაციის კანონიერი ინტერესის საწინააღმდეგოდ ზემოაღნიშნულმა პირებმა საერთო ჯამში მიიღეს 30329,71 ლარის გამორჩენა, რომლის მიღების კანონიერი საფუძველი მათ არ ჰქონიათ და აღნიშნული თანხის ეკვივალენტური ღირებულების ოქროს ნივთები შესაბამისი სესხების უზრუნველსაყოფად არსებულ ქისებში არ მოიპოვებოდა, რაც ბუნებრივია, იცოდა ა-----მა და სრულად აცნობიერებდა, უფრო მეტიც მისი უშუალო კონტროლის ქვეშ იყო ნივთების შეფასება, რაც მის სპეციალურ უფლებამოსილებას

განეკუთვნებოდა. ამასთან ა----- გაზრდილი თანხების მიმღები პირი თავად არ ყოფილა, რის გამოც ა-----მა მის მიერ განხორციელებული ქმედებით ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 220-ე მუხლით გათვალისწინებული და--შაული. სასამართლო ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას ბრალდებულის უდა--შაულობის შესახებ, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაშიც დაახლოებით თაღლითობისმაგვარი სიტუაციაა, თუმცა, ვინაიდან სსკ-ის 180-ე მუხლი მხოლოდ დამნაშავის და არა ასევე სხვა პირების მიერ სარგებლის მიღებას უკავშირდება, ამ ნაწილში ა-----ს ქმედება ვერც დაკვალიფიცირდებოდა თაღლითობად, ხოლო სსკ-ის 220-ე მუხლი იმ თვალსაზრისით, რომ ასევე თავისთვის გამორჩენას ითვალისწინებს ზოგადი ნორმაა, ხოლო თაღლითობა - სპეციალური. ამ შემთხვევაში კი გამოიყენება სპეციალური ნორმა.

გარდა ამისა, აღნიშნულ საკითხებს სასამართლო აფასებს ხელშეკრულებების დადების მდგომარეობით და ასევე ვერ გაიზიარებს დაცვის მხარის პოზიციას, თითქოს ბანკმა სარგებელი მიიღო ა-----ს მიერ განხორციელებული ფიქტიური ხელშეკრულებებით, ვინაიდან სესხის პროცენტს ბანკი იღებდა გაზრდილ თანხაზე და აღნიშნული ქმედება სასარგებლო იქნებოდა ბანკისთვის. სასამართლო ცალსახად აღნიშნავს, რომ წარმოდგენელია ამ ფაქტორმა გადაფაროს მართლსაწინააღმდეგოდ გაზრდილი სესხის თანხების გაცემის და--შაულებრივი ხასიათი. მიიღო თუ არა ბანკმა გაზრდილი მოგება საბოლოო ჯამში, გავლენას არ ახდენს იმ ფაქტზე, რომ აღნიშნული ხელშეკრულებები ბანკის კანონიერი ინტერესის საწინააღმდეგოდ იქნა დადებული, ვინაიდან შეუძლებელია ორგანიზაციის კანონიერი ინტერესი ყოფილიყო „უკანონოდ“ დადებული ხელშეკრულებების საფუძველზე მიღებული მოგება.

ამდენად, სააპელაციო პალატას დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ა-----მა ჩაიდინა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებითა და 220-ე მუხლით გათვალისწინებული და--შაულები და იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ ა-----ს სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის ან/და ბრალის გამომრიცხველი რაიმე სახის გარემოება სასამართლოში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არ დადგენილა.

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 4 ივლისის გა--ჩენი მსჯავრდებულ ა-----ს მიმართ არის კანონიერი და დასაბუთებული, რისი გათვალისწინებით დაცვის მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული გა--ჩენი უნდა დარჩეს უცვლელი.

6. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თა--ხმად, სასამართლოს გა--ჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თა--ხმად, „სასამართლოს გა--ჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი და--შაულის სიმძიმეს. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს გა---ტკიცებს ასევე საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თა--ხმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნას ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, და--შაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

სააპელაციო პალატა განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა. შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თა--ზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი და--შაულის სიმძიმესთან.

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ისჯება ჯარიმით ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით ექვსიდან ცხრა წლამდე, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220-ე მუხლი -ჯარიმით ან გამასწორებელი სამუშაოთი ვადით ორ წლამდე ან შინაპატიმრობით ვადით ექვსი თვიდან ორ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთით ვადით სამიდან ხუთ წლამდე.

ამდენად, სააპელაციო პალატა იმსჯელებს და შეაფასებს ა-----ს პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედებების გათვალისწინებით, რა ზომის სასჯელი იქნება პროპორციული/თა--ზომიერი და უზრუნველყოფს მის მიზნებს.

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლიანობის აღდგენის, ახალი და--შაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, და--შაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

სააპელაციო პალატა სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს ქმედების ჩადენის მოტივსა და მიზანს (ანგარება/სხვისი ქონების დაუფლება) ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას (დამნაშავის მყარ სურვილს ჩადენა არაერთი და--შაულებრივი ეპიზოდით), ჩადენილი ქმედების საზოგადოებრივ საშიშროებას (ჩადენილია საკუთრების წინააღმდეგ მიმართული ნაკლებად მძიმე და მძიმე კატეგორიის და--შაულები), მის პიროვნებას (ფაქტობრივად აღიარა ჩადენილი ქმედებები, რასაც სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა სასამართლომ, ხელი შეუწყო სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელებას, ჰქონდა ზიანის ა--ზღაურების მისწრაფება), მის ოჯახურ და ქონებრივ მდგომარეობას (რეგისტრირებულია სოციალურად დაუცველი ოჯახების მონაცემთა ერთიან ბაზაშიდა) და მიიჩნევს, რომ ა-----ს სასჯელის სახედ და ზომად

უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა მინიმალური ზომით, კერძოდ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტით - 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220-ე მუხლით - 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც ჩადენილი და--შაულების სიმძიმის, მათი საზოგადოებრივი საშიშროებისა და მსჯავრდებულის პიროვნების გათვალისწინებით სრულად შეესაბამება სამართლიანობის აღდგენის, ახალი და--შაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის ინტერესს.

სააპელაციო პალატას ასევე მიაჩნია, რომ ა-----ს დანიშნული სასჯელების ნაწილი უნდა ჩაეთვალოს პირობითად, ვინაიდან საქმის წარმოების არცერთ ეტაპზე მას ხელი არ შეუშლია გამოძიებისთვის, ხოლო მა---დე აუდიტორული შემოწმების დროს ჩართული იყო აღნიშნულ პროცესებში, რამდენიმე თვის განმავლობაში აღნიშნული სესხების პროცენტებსაც კი იხდიდა, აღიარა მის მიერ ჩადენილი ქმედების ფაქტობრივი ნაწილი, რასაც სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა სასამართლომ, რაც ხელს ვერ შეუშლის საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული შეღავათის გამოყენებას, ვინაიდან მოცემულ შემთხვევაში ა----- მხოლოდ კვალიფიკაციას არ დაეთანხმა, რაც არ უნდა ჩაითვალოს დამაბრკოლებელ გარემოებად. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ 2017 წლის 4 ივლისის №75აპ-17 გა--ჩენით ა--ლოგიურ სიტუაციაში დასაშვებად მიიჩნია სასჯელის პირობით მსჯავრად ჩათვლა. ამასთან სასამართლო ითვალისწინებს შემამასუბუქებელ გარემოებებს და დამამძიმებელი გარემოებების არარსებობას და მიაჩნია, რომ ა-----ს პირობით მსჯავრად უნდა ჩაეთვალოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლით დანიშნული სასჯელის 1/3, ხოლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220-ე მუხლით დანიშნული სასჯელის ნახევარი.

ამასთან, ვინაიდან სახეზეა და--შაულთა ერთობლიობა, ა-----ს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, საბოლოო სასჯელი უნდა დაენიშნოს და--შაულთა ერთობლიობით, სასჯელთა შთანთქმის პრინციპის გამოყენებით, რა დროსაც მკაცრი სასჯელი შთანთქმავს ნაკლებად მკაცრს, ხოლო პირობით მსჯავრად ჩათვლილი სასჯელი იმავე გამოსაცდელი ვადით უნდა დაუდგინდეს სსკ-ის 64-ე მუხლის შესაბამისად.

7. ნივთმტკიცებების ბედის გადაწყვეტა:

სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის შესაბამისად უნდა გადაწყდეს საქმეზე არსებული ნივთმტკიცებების ბედი, კერძოდ: CD - შენახული უნდა იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით; ამოღებული ქისები, სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების შემდეგ უნდა დაუბრუნდეს ს/ს „ლ-----ს“.

8. ყადაღის ბედის გადაწყვეტა:

სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 200-ე მუხლის მე-8 ნაწილის თა--ხმად ბრალდებულს ან მის სასარგებლოდ გირაოს შემტანს გა--ჩენის აღსრულებიდან 1 თვის ვადაში სრულად დაუბრუნდება გირაოს სახით შეტანილი ფულადი თანხა (გირაოს შეტანის დროს არსებული კურსის გათვალისწინებით) და უძრავი ქონება, თუ ბრალდებული ზუსტად და კეთილსინდისიერად ასრულებდა ნაკისრ ვალდებულებას და მის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება არ შეცვლილა უფრო მკაცრი აღკვეთის ღონისძიებით.

ამდენად, ვინაიდან სასამართლოში წარმოდგენილი მტკიცებულებებით არ დადგენილა, რომ ა-----ს მიერ ნაკისრი ვალდებულების დარღვევის ფაქტი და მის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება არ შეცვლილა უფრო მკაცრი აღკვეთის ღონისძიებით, გა--ჩენის აღსრულებიდან 1 თვეში, 10000 ლარის ნაწილში, ყადაღა უნდა მოეხსნას ლ-----ის (3/6 2-----) საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებას მდებარე: თ-----
-----;

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით,-

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულ ა-----ს ადვოკატის რ-----ს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

უცვლელად დარჩეს თეთრიწყაროს რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 4 ივლისის გა--ჩენი;

ა-----ს ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებიდან (მ-----ის 4500

ლარის ნაწილში), გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220-ე მუხლზე;

ა----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული და--შაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდა--ც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის ნაწილი - 4 წელი დაუდგინდეს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 წელი ჩაეთვალოს პირობითად;

ა----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 220-ე მუხლით გათვალისწინებული და--შაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 3 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდა--ც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის ნაწილი - 1 წელი და 6 თვე დაუდგინდეს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი - 1 წელი და 6 თვე ჩაეთვალოს პირობითად;

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილით, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმას ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და და--შაულთა ერთობლიობით ა-----ს საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 6 წლით თავისუფლების აღკვეთა, საიდა--ც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე სასჯელის ნაწილი - 4 წელი დაუდგინდეს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 წელი - ჩაეთვალოს პირობითად და გამოსაცდელი ვადით დაუდგინდეს 2 წელი;

ა-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს გა--ჩენის აღსასრულებლად მისი დაკავების მომენტიდან;

ა-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია და გა--ჩენის აღსრულებიდან 1 თვეში, 10000 ლარის ნაწილში, ყადაღა მოეხსნას ლ-----ის (3/6 2-----) საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებას მდებარე: თ-----;

პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად განსაზღვრული სასჯელის მოხდის შემდეგ გა--ჩენის აღსრულებასა და მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლი გამოსაცდელი ვადის პერიოდში დაევალოს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის

ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. მსჯავრდებულს დაევალოს პრობაციის ეროვნული სააგენტოს გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი. გამოსაცდელი ვადის განმავლობაში მსჯავრდებულმა არ უნდა ჩაიდინოს ახალი და--შაული და უნდა შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობა;

ნივთმტკიცებები:

- CD - შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით;
- ამოღებული ქისები, ქისები, სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების შემდეგ , დაუბრუნდეს ს/ს „ლ-----ს“;

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს გა--ჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთა--ვე;

გა--ჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ბესიკ ბუგიანიშვილი